

فهرست مطالب

۷	□ یادداشت مترجم
۹	□ پیشگفتار
۱۱	۱. مقدمه
۱۱	۱. عشق در فلسفه یونان
۱۶	۲. عشق در یهودیت
۲۱	۳. عشق در مسیحیت
۲۶	۴. عشق در اسلام
۲۶	۴. قرآن و حدیث
۲۷	۴. کلام
۲۹	۴. فلسفه
۳۸	۴. عرفان
۵۷	۲. نظریه غزالی درباره عشق الاهی در کتاب المحبة
۵۷	۱. مقدمه
۵۸	۲. تعریف، مبادی و اسباب عشق
۶۷	۳. اسباب عشق به خداوند
۷۵	۴. روش عشق ورزی به خداوند
۹۶	۵. علائم عشق
۱۰۱	۶. عشق خداوند به انسان
۱۰۳	۷. خلاصه

۳. نظریه دباغ درباره عشق الاهی

۱. تعریف عشق
  ۲. جنبه بشری در عشق به خداوند
  ۳. جنبه افاضه در عشق به خداوند
  ۴. کمال، جمال، ولذت
  ۵. قربات در حکم یکی از اسباب عشق
  ۶. طبقبندی عشق
  ۷. انواع عاشقان
  ۸. مقامات و احوال عشاق
  ۹. روابط میان احوال
  ۱۰. خلاصه

عشق از جمله پدیده‌هایی است که از آغاز با وجود بشری عجین بوده و همواره نظر متکران، اعم از عالمان، فیلسوفان، عارفان و الاهیدانان را به خود جلب کرده است. اینان کوشیده‌اند تا این وضعیت خاص وجودی انسان را به نحوی تعریف، تبیین و گاه تجربه کنند؛ به گفتة اریک فروم^۱: «هر نظریه‌ای درباره عشق باید با نظریه‌ای در باب هستی انسان آغاز شود»، و «عشق یگانه پاسخ کافی و عاقلانه به مسئله هستی انسان است».

در این راستا، عشق الاهی نیز به عنوان موضوعی جذاب و قابل تأثیر برای عارفان و پیروان ادیان مطرح بوده و حصول آن، به منزله یک موهبت، آرمان غایی آنان بوده است.

علی‌رغم اینکه در قرآن و کتاب مقدس اشارات متعددی به موضوع عشق الاهی وجود دارد اما این کتاب‌ها آن را مستقیماً مورد بحث قرار نداده‌اند گویی، واژگان توان بیان عمق و پیچیدگی این تجربه را ندارند، تجربه‌ای زیبا و وصفناپذیر که در طی آن آدمی حضور خداوند را در هستی می‌یابد و جمال آن را ادراک و مشاهده می‌کند؛ و شاید به همین سبب است که بسیاری از صوفیه نیز که در واقع عشق را پیر خود در سلوك الى الله می‌دانند در ارائه تعریف جامعی از عشق توقیع چندان نافتا نهانند.

این کتاب به بررسی و تحلیل دیدگاه‌های دو محقق اسلامی، غزالی (د ۵۰۵ ق. / ۱۱۱۱ م) و دباتغ (د ۶۹۶ ق. / ۱۲۹۶ م)، که به نظر مؤلف صاحب نظریات کامل‌در نیاب عشق‌الاهم، (تعزیف، اسیاب، علائم، و انواع عشق) بوده‌اند برداخته

است. مؤلف خاستگاه‌های این نظریات را در آراء فلسفه یونان باستان از جمله: افلاطون و بویژه اسطوره مشهور او در رساله مهمانی، ارسسطو و فلوطین می‌داند و سپس آنرا در منابع یهودی و مسیحی دنبال می‌کند، و پس از پی‌گیری بحث در حوزه قرآن و حدیث، فلسفه، کلام و عرفان اسلامی (بویژه نظریات عشق در رساله عشق اخوان الصفا و ابن سینا)، نظریات غزالی و دیباخ را به تفصیل می‌کاود و نظریه غزالی را در باب عشق الاهی، عمده‌تاً متأثر از افلاطون و ابن سینا دانسته و رد پای نظریه دیباخ را که خود متأثر از اندیشه‌های غزالی است در آراء نوافلاطونی می‌یابد. اما آنچه در این کتاب جلب توجه می‌کند آن است که هیچ ذکری از احمد غزالی (د. ۵۲۰) و کتاب سوانح او که مجموعه‌ای دلنشی و اولین اثر صوفیانه مستقل در باب عشق به زبان فارسی است نیامده است، شاهکاری ادبی که به نشر با زبانی شاعرانه در سال ۵۰۸ ق تصنیف شده و صوفیان قرون بعد نیز بر آن شروحی نوشته‌اند.

مؤلف این اثر: بنیامین آبراهامف، در رشته علوم سیاسی و عربی تحصیل کرده و Ph.D را در سال ۱۹۸۲ دریافت کرده است. پژوهش‌های او در زمینه الاهیات، عرفان و کلام اسلامی، و متکلمان مسلمان شامل چندین کتاب و نیز مقالات متعددی در مجله‌های *JRAS*, *Der Islam*, *Abr Nahrain*, *Studia Islamica* و دیگر مجلات علمی است که ترجمه یکی از این مقالات در ضمیمه این کتاب آمده است. در نگارش این ترجمه سعی شده است با مراجعه به اصل منابعی که مؤلف مطالب خود را به آنها ارجاع داده است معادل صحیح واژه‌ها و جملات جایگزین گردد، ضمن اینکه در بیان نظرات مؤلف و امانتداری در ترجمه نیز دقت لازم به عمل آید.

در خاتمه، بر خود لازم می‌دانم که از تمام کسانی که مرا در این راه یاری کردند تشکر کنم، همچنین از استاد بگانه جناب آقای دکتر سیدفتح الله مجتبائی که همواره از رهنمودهای ارزشمندانه بهره برده‌ام کمال امتحان را دارم. و اما، استاد فرزانه جناب آقای مصطفی ملکیان که خالصانه، با دقت و دلسوزی تمام این متن را ملاحظه و اصلاح نمودند، از ایشان نهایت سپاس و قدردانی را دارم، زحمات بی‌دریغشان را صمیمانه ارج می‌نهم، که از محضرشان بسیار آموختم و خداوند را از این بابت شاکرم.

حمیرا ارنستجانی

مهر ۱۳۸۸

پیشگفتار

در یکی از نخستین آثار درباره عشق در مکتوبات عربی، نویسنده، ابوالحسن علی بن محمد الدیلمی (شکوفایی در اوخر سده چهارم / دهم) می‌گوید: "عشق مشهورترین و عالی‌ترین وضعیت در میان انسان‌هاست۔ اعم از خواص یا عوام، جاہل یا عالم...": دیلمی اولین بخش این حقیقت فراگیر را بیان می‌کند که عشق در همه اشکالش، نقش مهمی در جامعه ایفا می‌کند که فقط غریزه حیات بر آن سبقت می‌گیرد. از عشق در حوزه‌های مختلف پژوهشی بحث شده است، مانند روانشناسی، اخلاق، الاهیات، فلسفه، دین و طب. بسیاری از این مباحث با مؤلفه‌های میان‌رشته‌ای سر و کار داشته‌اند. و همانگونه که خواهیم دید، روابطی میان دو قسم اصلی عشق، یعنی عشق الاهی و زمینی، وجود دارد.

بیشتر صوفیان عشق الاهی را به مثالی یکی از مقامات مهم‌شان یا مهمترین مقام تلقی می‌کنند. با وجود این، تا جاییکه می‌دانیم، نظریات تمام‌عياری درباره عشق قدسی در دوره‌های اولیه عرفان اسلامی ابداع نشده‌اند، و این دوره با اظهاراتی که وجود متفاوتی از موضوع را بیان می‌کند مشخص می‌گردد. در تصوف، از سده چهارم / دهم، نظریاتی درباره عشق الاهی پدیدار می‌گردد به رغم نقش مهمی که عشق در عمل و فهم تصوف ایفا می‌کند، پژوهش‌ها درباره این موضوع همچنان بسیار ناچیزند. صرف‌نظر از اثر کافی و وافی Bell^۱، به نام: *Love Theory in Later Hanbalite Islam*:

۱. استاد عربی در دانشگاه برگن، اثر دیگر وی در باب عشق ترجمه کتاب *Joseph N. Bell Al-Daylami's Treatise on Mystical Love* است.

مشغول تحقیق در عشق الاهی در اسلام است کمک کند، و برخی از مقالاتی که درباره رساله ابن سینا در باب عشق بحث می‌کنند، هیچ اثر دیگری در خصوص نظریات خاص درباره عشق وجود ندارد.

هدف از نوشتۀ موجود بررسی دو نظریه صوفیانه درباره عشق الاهی: نظریه ابوحامد محمد بن محمد الغزالی (م. ۵۰۵ / ۱۱۱۱) و نظریه ابوزید عبدالرحمان بن محمد الانصاری مشهور به الدباغ (م. ۶۹۶ / ۱۲۹۶) است. من به این جهت این دو عالم را برگزیدم که هر دوی آنها، برخلاف عالمان مسلمان متقدم، نظریات تمام‌عیاری درباره عشق الاهی ارائه می‌کنند و نیز، با وجود تأثیر شگرفی که غزالی بر دباغ داشته است، دباغ در برخی ویژگی‌های اساسی نظریه صوفیانه‌اش در باب عشق الاهی با او متفاوت است.

مقدمه‌ای که موضوع را در فلسفه یونان، یهودیت، مسیحیت و اسلام ارائه می‌کند بر بحث درباره غزالی و دباغ مقدم شده است. در اسلام، عشق قدسی آنگونه که در قرآن، حدیث، کلام، فلسفه و عرفان آمده است، پس از آن و مضافاً با عمق بیشتری بررسی شده است. امیدوارم که این مقدمه پیش‌زمینه کافی ارائه کند تا خوانندگان، حتی غیر متخصصان در عرفان اسلامی، را قادر سازد تا نظریات دو اندیشمند ما را دریابند.

۱. مقدمه

۱. عشق در فلسفه یونان

از آنجائیکه عشق الاهی صوفیه، در اسلام به گونه‌ای که ثابت خواهیم کرد، تا حد زیادی و امدادار تفکر یونان باستان است طبعاً باید ویژگی‌های عمده این سنت فلسفی را به دست دهیم. چنانکه سینگر^۱ می‌گوید، هر بخشی درباره عشق، خواه عشق موقرانه، عشق رمانیک و یا عشق دینی باید با افلاطون آغاز شود. بیشتر مباحثی که در زمینه عشق مطرح شده، در رساله مهمانی^۲ مذکور است.^(۱) در این گفت‌وگو، آریستوفانس اسطوره‌ای ارائه می‌کند که بر طبق آن در آغاز نوع بشر به سه جنس مذکور، مؤنث و دو جنسی تقسیم می‌شد. هر انسان با هیئتی گوی مانند دارای چهار دست، چهار پا و یک سر بوده است. اینان، چون نیرومند بودند، به خدایان حمله کردند اما مغلوب شده و تقریباً از بین رفتند و تنها اندکی به لطف زئوس نجات یافتند. اما زئوس برای جلوگیری از طغیان مجدد انسان‌های کروی‌شکل، هر یک از آنها را به دو بخش تقسیم کرد. از آن پس، هر نیمه در اشتیاق آن نیمه‌ای است که از او جدا افتاده است. تقسیم به سه نوع

۱. Irving Singer، استاد فلسفه در ماساچوست و کمبریج که صاحب Ph.D از دانشگاه هاروارد است. این اثر مشهور او به نام *The Nature of Love* در سه جلد با این عنوان‌یار: vol. 1 *Plato* و vol. 2 *Courtesy and Romantic*, 1984 و vol. 3 *The Modern World*, 1984 به چاپ رسیده است.